

ΕΝΩΣΗ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. : 235856/269

Αριθμ. Φακ. : 044

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 10,
ΑΘΗΝΑ.
Τ.Κ. 105 57

T: (+30) 210 33 34 100
F: (+30) 210 33 34 149
E: info@eae.gr

www.eae.gr

Αθήνα, 7 Ιουνίου 2024

Κύριο
Β. Κικίλια
Υπουργό
Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης & Πολιτικής Προστασίας
Κηφισίας 37 – 39
151 23 Μαρούσι

Κοινοποίηση: κ. Χ. Τριαντόπουλο, Υφυπουργό, Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης & Πολιτικής Προστασίας
κα Ε. Μιχολίτση, Νομική Σύμβουλος στον Υφυπουργό Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Δημόσια ηλεκτρονική διαβούλευση για το σχέδιο νόμου «Ιδιωτική ασφάλιση έναντι φυσικών καταστροφών, κρατική αρωγή και προστασία, στεγαστική συνδρομή»

Σε συνέχεια της κατάθεσης προς διαβούλευση του νομοσχεδίου "Ιδιωτική ασφάλιση έναντι φυσικών καταστροφών" παραθέτουμε συνημμένα τα σχόλια της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος (ΕΑΕΕ), τα οποία επικεντρώνονται στα άρθρα του Κεφαλαίου Β' που αφορούν σε ρυθμίσεις της ασφαλιστικής αγοράς, και ιδίως στο άρθρο 5 που καθιερώνει την υποχρεωτική ασφάλιση για τις μεγάλες επιχειρήσεις.

Σε ό,τι αφορά στη σύσταση του Παρατηρητηρίου Ιδιωτικής Ασφάλισης που θέτει τις βάσεις για την παρακολούθηση και περαιτέρω ανάπτυξη του κλάδου, δεσμευόμαστε για την ουσιαστική συμμετοχή και συμβολή μας μέσω του Συμβουλίου Ιδιωτικής Ασφάλισης έναντι Φυσικών Καταστροφών.

Επισημαίνεται ότι για την ασφαλιστική αγορά είναι ιδιαίτερως σημαντική η έκδοση της εξουσιοδοτικής διάταξης η οποία θα διευκρινίζει πολύ βασικά θέματα του άρθρου 5 και στη διαμόρφωση της οποίας θεωρούμε ότι η συμβολή μας θα είναι εξαιρετικά σημαντική. Ζητήματα όπως η διαδικασία ελέγχου τήρησης της υποχρέωσης ασφάλισης, η δυνατότητα προσδιορισμού επιμέρους ορίων ευθύνης, ο καθορισμός ορισμένων λεπτομερειών του πλαισίου ασφάλισης για να προσδιοριστούν θέματα όπως η δυνατότητα για επιμέρους όρια ευθύνης κ.ά., είναι θέματα με άμεσο αντίκτυπο στην σωστή

./.

εφαρμογή της διάταξης και προϋποθέτουν την από πλευράς μας τεχνική γνώση της λειτουργίας της ασφάλισης.

Σχετικά με το ζήτημα της καθιέρωσης υποχρεωτικής ασφάλισης των αυτοκινήτων (ιδιωτών) για τις φυσικές καταστροφές, θέμα που δεν περιλαμβάνεται στο υπάρχον νομοσχέδιο, αλλά καταλαβαίνουμε ότι περιλαμβάνεται στα μελλοντικά σχέδια του Υπουργείου, απευθυνθήκαμε σε αντίστοιχες ευρωπαϊκές ενώσεις για να ενημερωθούμε για την ισχύουσα νομοθεσία. Από τις απαντήσεις που λάβαμε προέκυψε ότι σε Πορτογαλία, Γερμανία, Ιταλία, και Ολλανδία, δεν προβλέπεται (για ιδιώτες) υποχρεωτική ασφάλιση αυτοκινήτων για φυσικές καταστροφές.

Στην Ισπανία προβλέπεται η υποχρεωτική επέκταση της κάλυψης των φυσικών καταστροφών σε περίπτωση αγοράς ασφάλισης αυτοκινήτου. Ειδικότερα, η προστασία από φυσικές καταστροφές βασίζεται στη συνεργασία δημόσιου-ιδιωτικού τομέα μεταξύ ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιριών και του Consorcio de Compensación de Seguros (CCS), το οποίο είναι κρατική εταιρεία που υπάγεται στο ισπανικό Υπουργείο Οικονομικών Υποθέσεων και Ψηφιακού Μετασχηματισμού.

Το CCS παρέχει κάλυψη για κινδύνους, που ορίζονται στο νόμο, οι οποίοι περιλαμβάνονται αυτόματα όταν πωλούνται συγκεκριμένα ασφαλιστήρια συμβόλαια, όπως αυτό της ασφάλισης αστικής ευθύνης αυτοκινήτων. Συνεπώς, αν και η ασφάλιση φυσικών καταστροφών για αυτοκίνητα δεν είναι υποχρεωτική, παρέχεται πάντα επειδή συνδέεται με την ασφάλιση αστικής ευθύνης οχημάτων.

Όσον αφορά τα συμβάντα φυσικών καταστροφών που καλύπτονται, το CCS παρέχει αποζημίωση για ζημιές που προκλήθηκαν από πλημμύρες, ισχυρούς ανέμους (άνω των 120 km/h), σεισμούς και ηφαιστειακές εκρήξεις. Η κάλυψη για άλλους κινδύνους φυσικών καταστροφών, όπως το χαλάζι, παρέχεται από την ιδιωτική αγορά με βάση τους όρους του ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

Παρόμοιο καθεστώς αναφορικά με την επέκταση της ασφάλισης υποχρεωτικά και στις φυσικές καταστροφές ισχύει και στην Γαλλία. Από την στιγμή που ένα αυτοκίνητο ασφαρίζεται για αστική ευθύνη έναντι τρίτων, θα πρέπει εκ του νόμου να είναι ασφαλισμένο και για τις φυσικές καταστροφές. Αυτό προκύπτει από ένα γενικότερο σχήμα υποχρεωτικής ασφάλισης που λειτουργεί για την προστασία της περιουσίας, σύμφωνα με το οποίο η ασφάλιση είναι υποχρεωτική για όλα τα περιουσιακά στοιχεία και τα οχήματα που ασφαρίζονται με την κάλυψη της 'Πυρκαγιάς» «λοιπών κινδύνων» ή «απώλειας εισοδήματος», και ουσιαστικά δίδεται ως («υποχρεωτική») επέκταση στις βασικές καλύψεις.

Στη Γαλλία λειτουργεί το CCR (Caisse Centrale de Réassurance) που αποτελεί αντασφαλιστική εταιρεία του δημόσιου τομέα και παρέχει κάλυψη έναντι φυσικών καταστροφών και μη ασφαλίσιμων κινδύνων στις ασφαλιστικές εταιρίες. Γαλλική Κυβέρνηση και ιδιωτική ασφαλιστική αγορά ασφαλίζουν έναντι φυσικών καταστροφών (με εξαίρεση την ανεμοθύελλα), και η ασφαλιστική αγορά φέρει τον κίνδυνο, διαχειρίζεται το ασφαλιστικό χαρτοφυλάκιο και αποζημιώνει.

Εφόσον έχουμε διαθέσιμα και στοιχεία από άλλες χώρες θα επανέλθουμε.

Με γνώμονα την εποικοδομητική συμβολή μας στην υιοθέτηση ενός ολοκληρωμένου νομοθετικού πλαισίου για την κάλυψη των επιχειρήσεων από τις φυσικές καταστροφές, παραμένουμε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε περαιτέρω διευκρίνιση και επικοινωνία.

Με εκτίμηση,

Αλέξανδρος Σαρρηγεωργίου
Πρόεδρος

Παναγιώτης Δημητρίου
Γενικός Γραμματέας

ΕΝΩΣΗ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

Παρατηρήσεις ΕΑΕΕ στο σχέδιο νόμου
«Ιδιωτική Ασφάλιση έναντι φυσικών καταστροφών, κρατική αρωγή και προστασία,
στεγαστική συνδρομή»

---

1. Η δημιουργία στο άρθρο 3 του Παρατηρητηρίου Ιδιωτικής Ασφάλισης και του Συμβουλίου Ιδιωτικής Ασφάλισης έναντι Φυσικών Καταστροφών αποτελεί, κατά την άποψή μας, πολύ θετική εξέλιξη. Για πρώτη φορά δημιουργείται ένα Κυβερνητικό όργανο, αρμόδιο για την παρακολούθηση της ιδιωτικής ασφάλισης έναντι των φυσικών καταστροφών. Αναλόγως της δράσης του, σε μελλοντικό χρόνο θα προτείνουμε την συμπερίληψη και άλλων (εκτελεστικής φύσης) αρμοδιοτήτων, έτσι ώστε να αποτελέσει τον συνομιλητή μας από Κυβερνητικής πλευράς στην προαγωγή θεμάτων ιδιωτικής ασφάλισης μέσω της σύμπραξης δημοσίου – ιδιωτικού τομέα.

Όσον αφορά στην συγκρότηση του Συμβουλίου, στο άρθρο 3 παρ. 1, θεωρούμε απαραίτητη την συμμετοχή του Διευθυντή της Διεύθυνσης Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (ΔΕΙΑ) της ΤτΕ, του αρμόδιου για την παρακολούθηση και προαγωγή της ιδιωτικής ασφάλισης οργάνου.

2. Με το άρθρο 5 παρ. 1 καθιερώνεται από 1.1.2025 η υποχρεωτική ασφάλιση για τις επιχειρήσεις με ακαθάριστα έσοδα κατά το προηγούμενο έτος πάνω από 2 εκ. €. Είναι πράγματι ένα μέτρο που θα ανακουφίσει τον κρατικό προϋπολογισμό και θα λειτουργήσει εξασφαλιστικά στην περιουσία των επιχειρήσεων.

Ο προβληματισμός μας εντοπίζεται στο προτεινόμενο όριο των 2 εκ. €. Ο αριθμός των εταιριών που θα ασφαλιστεί για πρώτη φορά εξαιτίας της υποχρέωσης δεν θα είναι υψηλός. Οι περισσότερες εταιρίες με ακαθάριστα έσοδα πάνω από το ποσό αυτό είτε με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου τους είτε με κατεύθυνση από την μητρική τους εταιρία, είναι ήδη ασφαλισμένες. Υπολογίζουμε ότι το ποσοστό των ανασφάλιστων εταιριών σε αυτά τα μεγέθη είναι περιορισμένο, συνεπώς η διάταξη αφήνει εκτός του πλαισίου προστασίας της τον κύριο όγκο των ελληνικών επιχειρήσεων που στηρίζουν την ελληνική οικονομία και θα πρέπει να ασφαλισθούν.

Θεωρούμε απαραίτητο να μειωθεί το όριο του ετήσιου κύκλου εργασιών ώστε να μεγιστοποιηθεί η ασφαλιστική κάλυψη των επιχειρήσεων για κινδύνους φυσικών καταστροφών και να διαφυλάσσεται η οικονομική σταθερότητα. Γνωρίζουμε ότι είναι στις προθέσεις της Κυβέρνησης να μειώσει το προτεινόμενο όριο, και προτείνουμε να συμπεριληφθεί διάταξη που να ρυθμίζει τη σταδιακή μείωση του ορίου σε 1 εκ. και 0,5 εκ. το 2026 και 2027 αντίστοιχα.

3. Η ίδια παράγραφος (άρθρο 5 παρ. 1) αναφέρει τους κινδύνους έναντι των οποίων επιβάλλεται η ασφάλιση. Ως προς αυτό επισημαίνουμε ότι:

Η φωτιά «από φυσικά αίτια» είναι εξαιρετικά ευρεία έννοια και δεν συναντάται στην ασφαλιστική ορολογία. Κατά μία ερμηνεία μπορεί να περιλαμβάνει και την αυτανάφλεξη από σωρούς υγρής οργανικής ύλης ή από σκουπίδια ακόμη και την φωτιά που προκαλείται από ανθρωπογενή αίτια ή είναι προϊόν ανθρωπίνης δραστηριότητας.

Έχοντας την πεποίθηση ότι πρόθεση της Πολιτείας είναι η προστασία της περιουσίας από φαινόμενα φυσικών καταστροφών εν γένει και ειδικότερα από τα φυσικά φαινόμενα που συνδέονται με την κλιματική αλλαγή και προκαλούν όλο και συχνότερα τις μεγάλες καταστροφές, προτείνουμε αφενός τον ορθότερο ορισμό «δασική πυρκαγιά» αντί του «πυρκαγιά από φυσικά αίτια» και αφετέρου να συμπεριληφθούν και άλλοι κίνδυνοι ως ακολούθως, οι οποίοι άλλωστε είναι συνδεδεμένοι με τη πλημμύρα:

«Επιχειρήσεις με ετήσια ακαθάριστα έσοδα, κατά το εκάστοτε προηγούμενο φορολογικό έτος, άνω των δύο εκατομμυρίων (2.000.000) ευρώ ασφαλίζονται υποχρεωτικά για **δασική πυρκαγιά, πλημμύρα, θύελλα, καταιγίδα, χιόνι, χαλάζι** και σεισμό».

Η τροποποίηση αυτή προτείνεται καθώς υπάρχουν και πυρκαγιές από φυσικά αίτια που δεν λαμβάνουν διαστάσεις φυσικής καταστροφής. Αντιθέτως, η δασική πυρκαγιά εκδηλώνεται αρχικά σε δάσος αλλά μπορεί να επεκταθεί σε κτιριακές εγκαταστάσεις και να έχει καταστροφικό χαρακτήρα. Επίσης καταγράφεται στα συμβάντα της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας και είναι πιο ασφαλές να αποδειχθεί.

4. i. Στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 5 αναφέρεται η κατ'ελάχιστον επιβαλλόμενη κάλυψη, η οποία θα πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστον σε ποσοστό 70% της αξίας του συνόλου του ενεργητικού της επιχείρησης.

Κατά την άποψή μας η αναφορά σε ελάχιστο ποσοστό μπορεί να δημιουργήσει πρόβλημα στην σύναψη της ασφάλισης και να αντιστρέψει τα επιδιωκόμενα θετικά αποτελέσματα. Σε πολλές περιπτώσεις, κυρίως μεγάλων επιχειρήσεων (με υψηλά ασφαλιζόμενα κεφάλαια), συμφωνείται, ειδικά για τους κινδύνους σεισμού και πλημμύρας, επιμέρους όριο ευθύνης που μπορεί να είναι διαφορετικό του 70%. Αυτό συμβαίνει για λόγους που βασίζονται στην ασφαλιστική πρακτική και αποφασίζεται κάθε φορά βάσει αναγκών του προς ασφάλιση πελάτη.

Για παράδειγμα είτε κατ' επιλογή του ασφαλισμένου μετά την προσκόμιση μελέτης αξιολόγησης κινδύνων, είτε γιατί θεωρείται εξαρχής εξαιρετικά σπάνιο να προκληθεί ολική καταστροφή στο υπό ασφάλιση αντικείμενο βάσει Έκθεσης που τεκμηριώνει Πιθανό Σενάριο Μέγιστης Ζημίας, τα όρια της κάλυψης διαμορφώνονται αντιστοίχως.

Σε όλες όμως τις περιπτώσεις αυτές η ασφάλιση θεωρείται επαρκής, συνάπτεται σε συμφωνία με τον αντασφαλιστή και δεν αντίκειται στις διατάξεις της ασφαλιστικής νομοθεσίας και της διεθνούς ασφαλιστικής πρακτικής.

Επιπλέον η ασφάλιση των επιχειρήσεων διαφοροποιείται από την ασφάλιση κατοικιών, που διαμορφώνεται αποκλειστικά από την αξία ανακατασκευής του ακινήτου. Στην ασφάλιση επιχειρήσεων περιλαμβάνονται διάφορα περιουσιακά στοιχεία (πέραν των κτιριακών εγκαταστάσεων), ο εξοπλισμός, οι πρώτες ύλες, τα αυτοκίνητα επαγγελματικής χρήσης κλπ, αξίες που συνεκτιμώνται για να διαμορφώσουν το ποσοστό της κάλυψης.

Σε συνέπεια των ανωτέρω, συμφωνούμε επί της αρχής ότι η ασφάλιση θα πρέπει να καλύπτει το σύνολο της περιουσίας μίας επιχείρησης, προτείνουμε ωστόσο την διαγραφή

του αναφερόμενου ποσοστού 70% από την διάταξη του νόμου και την ρύθμιση της κάλυψης με συμφωνία ασφαλισμένου - ασφαλιστή. Εάν η πρόθεση της Κυβέρνησης είναι να αναφερθεί σε ποσοστό, θεωρούμε σωστότερο τον προσδιορισμό τυχόν ποσοστού σε μεταγενέστερο στάδιο, με την έκδοση της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 45, η οποία θα ρυθμίζει θέματα σχετιζόμενα με το εύρος της κάλυψης.

ii. Επιπλέον, από νομοτεχνικής απόψεως προτείνουμε στην ίδια παράγραφο τις εξής βελτιώσεις για την αποφυγή επανάληψης της ίδιας έννοιας. Ο εξοπλισμός μιας επιχείρησης ισοδυναμεί με τα μέσα παραγωγής και τα εμπορεύματα ταυτίζονται με τα αποθηκευμένα προϊόντα.

Σε συνέχεια των σημείων i) και ii), προτείνουμε η παράγραφος 2 να διαμορφωθεί ως κατωτέρω:

«Η ασφάλιση καλύπτει κατ' ελάχιστον τον κίνδυνο από υλικές ζημιές που προκαλούνται από κινδύνους της παρ. 1 στις ιδιόκτητες κτιριακές εγκαταστάσεις, καθώς και σε λοιπά στοιχεία ενεργητικού της επιχείρησης, όπως ενδεικτικά και όχι περιοριστικά τον εξοπλισμό, τις πρώτες ύλες, τα εμπορεύματα, τα φορτηγά αυτοκίνητα και αυτοκίνητα επαγγελματικής χρήσης, ~~τα μέσα παραγωγής και τα αποθηκευμένα προϊόντα, και για ποσοστό τουλάχιστον εβδομήντα τοις εκατό (70%) της αξίας του συνόλου του παραπάνω ενεργητικού».~~

5. Το χαμηλό προτεινόμενο πρόστιμο των 5.000€ που αναφέρεται στην παράγραφο 3, δεν είναι αρκετό για να υποχρεώσει τις μεγάλες επιχειρήσεις να ασφαλιστούν, και ενδεχομένως (αναλόγως των εσόδων της επιχείρησης) αποτελέσει αντικίνητρο στην ασφάλιση. Θεωρώντας ότι πρόθεση της Πολιτείας είναι να δημιουργήσει κίνητρα στις επιχειρήσεις για την καλύτερη προστασία της περιουσίας τους, αντί της ύπαρξης ή αύξησης ενδεχομένως του προστίμου, προτείνουμε την **καθιέρωση ισχυρού ελέγχου της ασφάλισης των επιχειρήσεων**, προκειμένου να εξασφαλισθεί η επιθυμητή υποχρεωτικότητα στην πράξη. Θεωρούμε πιο χρήσιμο από πλευράς της Πολιτείας το μέτρο του ελέγχου της επιχείρησης από ορκωτό ελεγκτή και την μη έκδοση πιστοποιητικού ελέγχου χρηματοοικονομικών καταστάσεων στην περίπτωση των ανασφαλιστών.